

SỐ 659

KINH ĐẠI THỪA BẢO VÂN

*Hán dịch: Đời Lương, Tam tạng Mạn-dà-la Tiên, cùng Tăng-già-bà-la,
người Phù Nam.*

QUYỂN 1

Phẩm 1: TỰA

Tôi nghe như vậy:

Một thời, Đức Phật Bà-già-bàn trụ tại đỉnh núi Già-da, nước Già-da, cùng đại chúng Tăng bảy vạn người. Các vị ấy đều là A-la-hán, các lậu đã dứt, không còn phiền não, tâm được tự tại, tâm khéo giải thoát, tuệ khéo giải thoát, là bậc Đại Long tượng mọi người đều biết, việc làm đã xong, không còn thọ thân sau, lìa bỏ gánh nặng, sớm được tự lợi, dứt các trói buộc, khéo được giải thoát, tự tại nơi tất cả, thông đạt pháp tánh, tuyệt đối giải thoát, khéo đạt pháp tánh, là con của đấng Pháp vương, tâm được điều phục, kiên cố bất thoái, tám thức gió của thế gian chẳng thể lay động, chúng đức vẹn toàn, nguyện đã viên mãn, trụ nẻo Niết-bàn. Chỉ trừ một người, đó là Trưởng lão Anan còn ở bậc Hữu học.

Lại có các chúng Đại Bồ-tát, gồm mười sáu vạn Đại sĩ, tất cả đều là Nhất sinh đại bồ xứ, hướng đến Nhất thiết trí, kính trọng Nhất thiết trí, tiến tới Nhất thiết trí, thành tựu Nhất thiết trí, đắc Tam-muội Vô ngại đà-la-ni, trụ Tam-muội Thủ-lăng-nghiêm, có khả năng hiện bày diệu dụng các đại thần thông, luôn luôn hóa độ, thành tựu đầy đủ cho chúng sinh không có ngừng nghỉ, không còn các phiền não chướng ngại, tâm đại Từ rải khắp tất cả quốc độ trong mười phương, khéo giỏi qua lại vô lượng cõi Phật, dùng cảnh giới “không” trụ vào vô tướng, nhất cử nhất động đều tạo lợi ích cho tất cả chúng sinh, hành thiện ở tất cả cảnh giới của chư Phật, trí tuệ vô biên đồng với hư không, Tam-muội vi diệu sâu rộng như biển, tâm không dao động như núi Tu-di, thanh tịnh không như giống như hoa sen, tâm thiện trong sáng như báu ma-ni, tâm ấy tinh khiết như vàng ròng đã luyện.

Tên của các vị này là Đại Bồ-tát Bảo Tướng, Bồ-tát Bảo Chưởng, Bồ-tát Bảo Ấn Chưởng, Bồ-tát Bảo Quan, Bồ-tát Bảo Đảnh, Bồ-tát Bảo Thủ, Bồ-tát Bảo Tích, Bồ-tát Bảo Kế, Bồ-tát Bảo Tràng, Bồ-tát Kim Tạng, Bồ-tát Kim Cang Tạng, Bồ-tát Bảo Tạng, Bồ-tát Cát Tạng, Bồ-tát Trang Nghiêm Tạng, Bồ-tát Như Lai Tạng, Bồ-tát Trí Tuệ Tạng, Bồ-tát Nhật Nguyệt Tạng, Bồ-tát Tam-muội Tạng, Bồ-tát Liên Hoa Tạng, Bồ-tát Giải Thoát Nguyệt, Bồ-tát Phổ Nguyệt, Bồ-tát Quán Thế Âm, Bồ-tát Đại Thế Chí, Bồ-tát Quán Sát Tự Tại, Bồ-tát Phổ Hiền, Bồ-tát Phổ Nhãn, Bồ-tát Liên Hoa Nhãn, Bồ-tát Quảng Nhãn, Bồ-tát Phổ Oai Nghi, Bồ-tát Phổ Tề Chính, Bồ-tát Phổ Duyệt Ý, Bồ-tát

Phổ Lễ, Bồ-tát Trí Ý, Bồ-tát Pháp Ý, Bồ-tát Thắng Ý, Bồ-tát Thượng Ý, Bồ-tát Kim Cang Ý, Bồ-tát Sư Tử Phấn Tấn, Bồ-tát Đại Lôi Thanh Vương, Bồ-tát Sư Tử Hống, Bồ-tát Thâm Hưởng Âm, Bồ-tát Vô Ô, Bồ-tát Vô Cấu, Bồ-tát Kim Cang Minh, Bồ-tát Nhật Quang, Bồ-tát Trí Quang, Bồ-tát Trí Cát, Bồ-tát Nguyệt Cát, Bồ-tát Phù Dung Cát, Bồ-tát Bảo Cát, Bồ-tát Đồng tử Văn-thù-sư-lợi cùng mười sáu vị Đại sĩ, do Bồ-tát Hiền Hộ làm Thượng thủ.

Các Đại Bồ-tát trong Hiền kiếp, do Bồ-tát Di-lặc làm thượng thủ. Tứ đại Thiên vương làm thượng thủ cõi trời Tứ Thiên vương. Thiên chủ Đế Thích làm thượng thủ cõi trời Tam thập tam. Thiên tử Dạ-ma làm thượng thủ cõi trời Tu-dạ-ma. San-đâu-suất-đà Thiên chủ làm thượng thủ chư Thiên cõi trời Đâu-suất. Hóa lạc Thiên chủ làm thượng thủ chư Thiên cõi trời Hóa lạc. Tự tại Thiên chủ làm thượng thủ chư Thiên cõi Tha hóa tự tại. Đại Phạm vương làm thượng thủ tất cả chúng Phạm thiên. Những Phạm chúng này đều phò giúp các Phạm vương. Đại Tự Tại Thiên làm thượng thủ tất cả chư Thiên cõi trời Tịnh-cư. A-tu-la vương Tỳ-ma-chất-đa làm thượng thủ vô lượng trăm ngàn A-tu-la vương. Các Long vương A-nậu-đạt, Long vương Ma-na-tư, Long vương Sa-kiệt-la, Long vương Bà-tu-cát... trong vô lượng trăm ngàn Long vương như vậy, Long vương Cát Oai Đức làm thượng thủ.

Lại có vô lượng trăm ngàn các long nữ, tám bộ chúng Trời, Rồng, Dạ-xoa, Càn-thát-bà, A-tu-la, Ca-lâu-la, Khẩn-na-la, Ma-hầu-la-già, Nhân phi nhân... tất cả đại chúng vây quanh đỉnh núi Già-da rộng bốn do-tuần, nhiều như vi trần, trên mặt đất cũng như trong hư không, không còn chỗ khuyết trống.

Đại chúng tụ hội an tọa về một bên, chiêm ngưỡng tôn nhan Đức Như Lai. Chính giữa chúng hội là bảo tòa Sư tử, cao một do-tuần. Bảo tòa chung quanh chạy dài hai mươi dặm. Vô lượng tư lỵ năm ngũ sắc giăng bày trên ấy. Linh bảo cùng các lưì báu và trăm ngàn cờ hoa treo lơ lửng giữa không trung.

Tất cả địa giới xung quanh tòa cao đều được tạo thành do kim cương bảy báu. Mọi người vui vẻ sửa sang cho đất bằng phẳng, quét dọn rưới nước sạch sẽ, đốt các loại hương, vô lượng hoa trời tung lên trên đó. Vô lượng trăm ngàn hoa sen lớn như bánh xe từ đất vọt lên, đều là sắc vàng ròng, lưu ly dùng làm đài, ngọc châu Nhân-đà-ni-la làm tua hương thơm phảng phất, thanh thoát, khả ái nhằm cúng dường Đức Thế Tôn.

Cách bốn góc tòa cao, không xa cũng không gần, có bốn cây báu tự nhiên xuất hiện cao sáu mươi lý, tầng cửa mỗi cây tre phủ xung quanh mười lăm lý.

Bấy giờ, Đức Thế Tôn ngồi trên tòa Sư tử, dùng tâm bình đẳng chuyển bánh xe pháp, hàng phục ma oán. Tám thức gió thế gian chẳng thể làm lay động. Như Sư tử vương không còn tư tưởng khiếp nhược sợ hãi, như nước đủ tám công đức ở A-nậu-đạt tràn đầy vắng lặng. Như biển lớn sâu thẳm không đáy, như núi Tu-di an ổn bất động, như mặt trời soi rõ tất cả thế gian, như mặt trăng làm mát dịu mọi vật, như đại Long vương biển tuôn mưa pháp khắp chốn, như đại Phạm vương ra ngoài ba cõi.

Khi ấy, nơi đỉnh đầu Đức Thế Tôn phóng ra ánh sáng lớn chiếu soi tất cả đại chúng đệ tử điều thuận đang vây quanh cùng vô lượng trăm ngàn chư Thiên, Thích, Phạm, Hộ thế cung kính lễ bái, tâm chẳng cao thấp. Đó gọi là ánh sáng phổ chiếu. Vô lượng tia sáng ấy từ đỉnh phóng ra chiếu khắp vô biên tất cả thế giới, nơi mười phương, sau đó ánh sáng được thu về, nhiễu quanh Thế Tôn ba vòng rồi nhập vào diện môn, nhưng toàn bộ ánh sáng vẫn không tăng giảm. Giống như lấy nước bơ dầu vẽ trên cát, không tăng không giảm, ánh sáng của Như Lai cũng lại như vậy.

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Bấy giờ, về phương Đông trải qua vô lượng hằng hà sa thế giới, có thế giới tên là Phù dung hoa. Đức Phật trong thế giới ấy tên là Phù Dung Nhân, gồm đủ mười tôn hiệu: Như Lai, Ứng Cúng, Chánh Biến Tri, Minh Hạnh Túc, Thiện Thệ, Thế Gian Giải, Vô Thượng Sĩ, Điều Ngự Trượng Phu, Thiên Nhân Sư, Phật Thế Tôn đang diễn thuyết pháp yếu cho chúng Đại Bồ-tát. Đó là pháp Nhất Đại thừa đạo.

Cõi Phật này không có tên của hàng Nhị thừa là Bích-chi-phật và Thanh văn.

Tất cả chúng sinh trong thế giới này đều là Bồ-tát, đối với đạo quả Bồ-đề vô thượng ở vào ngôi vị bất thoái.

Hết thấy Bồ-tát trên thế giới ấy không dùng tạp thực, chỉ lấy thiền duyệt làm thức ăn, lấy pháp lạc làm thức ăn.

Nơi thế giới này không có ánh sáng của mặt trời, mặt trăng, tinh tú, tất cả chỉ dùng ánh sáng chiếu tỏa của Như Lai.

Thế giới ấy cõi đất bằng phẳng như bàn tay, không có cỏ dại, cấu uế, bụi rậm, sỏi đá và các núi đen.

Nơi cõi Phật này có Đại Bồ-tát tên là Tát-bà-ni-bật-xa-cảm-tỳ-trần-quốc, cũng gọi là Bồ-tát Hàng Phục Nhất Thiết Chướng Ngại. Nếu có chúng sinh nào nghe danh hiệu của Bồ-tát này, chỉ trong giây lát thì liền phát tâm thiện, có khả năng trừ được tất cả chướng ngại.

Khi ấy, Đại Bồ-tát Hàng Phục Nhất Thiết Chướng Ngại gặp được ánh sáng từ thân của Đức Thế Tôn chiếu qua, liền từ trú xứ của mình đi đến chỗ Đức Phật Phù Dung, cung kính lễ bái sát chân rồi ngồi qua một bên. Cùng lúc cũng có vô lượng đại chúng Bồ-tát cảm nhận được ánh sáng này, liền từ trú xứ của mình cùng đến chỗ Phật, cung kính lễ bái, lui ngồi một bên.

Lúc này, Bồ-tát Hàng Phục Nhất Thiết Chướng Ngại từ chỗ ngồi đứng dậy, bày vai phải, gối phải chạm nền liên hoa đài thượng, chấp tay đứng về Đức Phật, thưa:

–Kính bạch Thế Tôn! Vì nhân duyên gì mà có ánh sáng chiếu khắp, sắc màu rực rỡ đủ loại, bất khả tư nghì, thanh tịnh vô cấu, làm cho thân tâm tất cả Bồ-tát vui thích?

Đức Phật Phù Dung Nhân liền bảo Bồ-tát:

–Này thiện nam! Từ đây đi về phương Tây, hơn hằng hà sa số thế giới có cõi Phật tên là Sa-ha, Phật trong thế giới ấy tên là Thích-ca Mâu-ni gồm đủ mười tôn hiệu: Như Lai, Ứng Cúng, Chánh Biến Tri, Minh Hạnh Túc, Thiện Thệ, Thế Gian Giải, Vô Thượng Sĩ, Điều Ngự Trượng Phu, Thiên Nhân Sư, Phật Thế Tôn. Nếu có chúng sinh nghe được danh hiệu của Phật Thích-ca Mâu-ni, thì đối với đạo quả Bồ-đề vô thượng, chúng sinh đó không còn thoái chuyển. Ánh sáng mà các vị thấy ở đây chính là ánh sáng của Đức Thích-ca Như Lai phóng ra. Ánh sáng đó thanh tịnh, vô cấu, vi diệu đệ nhất, làm an vui tất cả thân tâm Bồ-tát.

Bồ-tát lại thưa:

–Kính bạch Thế Tôn! Có những chúng sinh nghe được danh hiệu của Đức Phật Thích-ca Mâu-ni thì đối với đạo quả Bồ-đề vô thượng họ không còn thoái chuyển. Nghĩa này như thế nào?

Phật Phù Dung Nhân bảo Bồ-tát Hàng Phục Nhất Thiết Chướng Ngại:

–Này thiện nam! Trong đời quá khứ, lúc Đức Thích-ca Như Lai hành Bồ-tát đạo đã phát thệ nguyện: “Khi ta thành Phật, nếu có chúng sinh nào được nghe danh hiệu ta thì đối với đạo quả Bồ-đề vô thượng liền được không thoái chuyển.”

Bồ-tát lại thưa:

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

–Bạch Thế Tôn! Tất cả chúng sinh trong thế giới ấy nghe danh hiệu Phật, đều được không thoái chuyển hết chăng?

Phật nói:

–Chẳng phải vậy.

Bồ-tát hỏi:

–Bạch Thế Tôn! Vậy chúng sinh nơi cõi đó chẳng được nghe danh hiệu Phật Thích-ca Mâu-ni chăng?

Phật bảo:

–Này thiện nam! Tất cả đều nghe được.

Bồ-tát thưa:

–Bạch Thế Tôn! Tất cả chúng sinh ở cõi đó đều được nghe danh hiệu của Phật, tại sao có người được không thoái chuyển, người không được không thoái chuyển?

Phật đáp:

–Này thiện nam! Những chúng sinh nhờ nghe danh hiệu Phật Thích-ca Mâu-ni, họ được không thoái chuyển là do đã gieo trồng nhân không thoái chuyển. Như Lai đã thấy việc này nên mới nói chúng sinh đó không thoái chuyển. Chẳng phải chỉ có nghe danh hiệu mà được không thoái chuyển. Này thiện nam! Nay ta vì ông mà nói thí dụ làm cho nghĩa này được sáng tỏ.

Này thiện nam! Như hạt giống của cây, hoặc lớn, hoặc nhỏ, nếu gặp ngoại duyên đầy đủ, không có gì ngăn ngại thì cây nảy mầm, phát triển nhanh. Này thiện nam! Thế nào gọi là chủng tử?

Bồ-tát thưa:

–Vì không có gì ngăn ngại nên gọi là chủng tử.

Phật bảo:

–Đúng vậy! Này thiện nam! Nghe danh hiệu Như Lai tức là gieo chủng tử không thoái chuyển. Chính các chúng sinh đầy đủ các duyên, nghe danh Như Lai, đối với đạo quả Bồ-đề vô thượng được gọi là không thoái chuyển.

Bồ-tát lại thưa:

–Nay con muốn qua thế giới Sa-ha, mong thấy Đức Phật Thích-ca Ứng Cúng Chánh Biến Tri để hầu hạ, lễ bái, cung kính cúng dường.

Thế Tôn Phù Dung Nhãn bảo Đại Bồ-tát Hàng Phục Nhất Thiết Chương Ngại:

–Này thiện nam! Lành thay! Thật tốt thay! Khi qua đến đó, ông sẽ biết rõ những điều ấy.

Lúc ấy, lại có vô lượng chư Đại Bồ-tát đến chỗ Phật Phù Dung Nhãn thưa:

–Kính bạch Thế Tôn! Chúng con rất muốn đến thế giới Sa-ha mong được gặp Phật Thích-ca Mâu-ni để hầu hạ, cung kính, tôn trọng cúng dường.

Phật Phù Dung Nhãn bảo chúng Bồ-tát:

–Này các thiện nam! Nay đúng là lúc các ông được tùy ý đến đó. Đến thế giới ấy, các ông thận trọng thu nhiếp các căn, chớ có buông thả. Vì sao? Vì chúng sinh ở thế giới ấy có quá nhiều tham dục, sân hận, ngu si, chẳng giữ phạm hạnh thanh tịnh của Sa-môn, vui theo phi pháp, vu khống, gian trá, thô xấu, nói lời gièm pha quanh co sai trái, nói lời ác độc nguyên rủa, buông lung, phóng túng, cao ngạo, giọng điệu châm biếm, dục nịnh, diện mạo thô xấu, biếng nhác, phá giới, ám độn, siêng làm việc ác, đổ kỵ, keo kiệt, bị vô lượng phiền não trói buộc. Chúng sinh trong thế giới đó tánh tình như vậy, đang được Đức Thích-ca Như Lai thuyết pháp, hóa độ.

Khi ấy, đại chúng Bồ-tát thưa:

–Kính bạch Thế Tôn! Việc Đức Thích-ca Như Lai vì chúng sinh đó mà thuyết pháp, thật là khó! Thật là khó!

Phật bảo:

–Đúng vậy! Đúng vậy! Này thiện nam! Thích-ca Như Lai vì chúng sinh đó mà diễn thuyết pháp yếu, là rất khó! Khó thật! Này thiện nam! Chúng sinh nơi cõi đó xấu ác như thế, khởi một niệm thiện là rất khó! Vì sao? Vì nếu ở cõi nước thanh tịnh, chúng sinh thanh tịnh, tu hành pháp thiện chẳng có gì gọi là khó.

Còn ở thế giới Sa-ha uest trước như vậy, trong giây lát mà chúng sinh khởi được tâm thiện thật là hiếm có. Chỉ trong sát-na, chúng sinh nơi cõi đó quy y Phật, quy y chánh pháp, quy y Thánh tăng, thật là hiếm có. Chỉ trong sát-na, chúng sinh nơi cõi ấy thọ trì tịnh giới, thật là hiếm có! Trong một sát-na, chúng sinh nơi cõi đó khởi tâm lìa dục, thật là hiếm có. Trong một sát-na, chúng sinh nơi cõi đó khởi lòng đại Bi, phát tâm Bồ-đề vô thượng, thật là hiếm có.

Khi ấy các vị Bồ-tát thưa:

–Việc này thật hiếm có, bạch Thế Tôn! Thật hiếm có, thưa Thiện Thệ!

Tất cả các Đại Bồ-tát nói:

–Cao cả thay, bạch Thế Tôn! Như lời Phật dạy, chúng con vâng giữ phụng hành, thuận theo chánh pháp.

Thưa như vậy xong, các vị đảnh lễ sát chân Phật rồi lui ra. Các vị Bồ-tát này muốn cúng dường Đức Thích-ca Như Lai nên biến hóa ra đủ loại: Có vị hóa làm cây báu tướng hảo trang nghiêm, hoa trái đầy đủ. Có vị hóa thành cây Tỳ-lưu-ly, hóa làm cây Pha lê báu, hóa làm cây Kim Ngân, cây hoa quả và cây Như ý. Lại có vị hóa làm mây y phục, mây trang nghiêm, mây hương, mây tóc mượt, mây long, mây kỹ nhạc... các mây biến hóa như vậy hợp thành một mảng lớn.

Các Bồ-tát cùng Bồ-tát Hàng Phục Nhất Thiết Chương Ngại đi đến thế giới Sa-ha.

Bồ-tát Hàng Phục Nhất Thiết Chương Ngại nói với chư Bồ-tát:

–Này các Nhân giả! Chúng sinh nơi cõi Sa-ha ấy luôn bị các khổ não hại, bức bách. Đúng rồi! Này các nhân giả! Chúng ta phải nên vì các chúng sinh mà hiện bày, đại thần thông. Dùng sức thần thông này, khiến cho chúng sinh đó xa lìa các khổ, thọ hưởng an vui.

Các Bồ-tát đáp:

–Hay thay! Thật hay thay! Kính vâng nhân giả!

Lúc này, Bồ-tát Hàng Phục Nhất Thiết Chương Ngại liền dùng thần thông phóng ra các loại ánh sáng làm cho thân tâm an lạc, mát mẻ vi diệu, không còn nhớ nhớt. Bồ-tát chiếu ánh sáng này khắp tam thiên đại thiên thế giới, khiến cho các loài ngạ quỷ, súc sinh, chúng sinh trong tất cả địa ngục cùng Diêm-la vương gặp ánh sáng ấy đều lìa được các khổ, thọ hưởng an vui, không còn tâm tương sát hại, tâm không phần nộ, tâm không sân hận, tất cả đều cung kính nhau, tưởng như cha mẹ.

Khoảng giữa của tam thiên đại thiên thế giới là những nơi chốn tối tăm, ánh sáng mặt trời, mặt trăng và đạo lực thần thông chẳng thể chiếu đến, chỉ có ánh sáng của Bồ-tát là chiếu rõ tất cả, giúp cho các chúng sinh nơi ấy được thấy nhau. Các núi Thiết vi, núi Mục-châu-lân, núi Đại mục-châu-lân, cùng vô lượng núi đen trong tam thiên đại thiên thế giới, tất cả đều được ánh sáng của Bồ-tát chiếu rõ. Ánh sáng ấy, trên chiếu đến tất cả cõi Phạm thiên, lên đến trời Hữu danh, dưới chiếu tới các địa ngục: Địa ngục

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Hoạt hoạt, địa ngục Hắc thành, địa ngục Hiệp phá, địa ngục Khiếu hoán, địa ngục Đại khiếu hoán, địa ngục Thiêu chữ, địa ngục Đại thiêu chữ, địa ngục A-tỳ và một trăm ba mươi sáu các địa ngục lớn. Các địa ngục băng giá không có phương chốn, cùng tất cả các địa ngục, ánh sáng mặt trời chẳng thể chiếu tới. Nay được ánh sáng chiếu tới nên tất cả đều vui mừng dứt các thống khổ.

Có các chúng sinh nhờ thần thông này, cầu ăn được ăn, cầu uống được uống, cầu y phục, xe cộ, tiền tài, vàng bạc, châu báu... khởi niệm liền được. Người mắt tối được sáng, người điếc nghe được, người câm nói được, người tâm loạn điên cuồng liền được chánh niệm, người khổ được vui, người mang thai sinh con được an ổn không có đau đớn.

Khi tất cả chúng Đại Bồ-tát nơi cõi kia đến đỉnh núi Già-da còn chẳng bao xa, các vị bèn dùng lưới bảy báu giăng che khắp tam thiên đại thiên thế giới này. Ở giữa hư không, tự nhiên hiện bày tuôn mưa hoa sen lớn, cùng các loại hoa mây của chư Thiên: Mây quả, mây tóc mượt, mây hương, mây phục, mây hương bột, mây các loại tơ lụa, mây cờ phướn, mây lọng... các chúng sinh xúc phạm với các thứ mưa mây này được an vui. Cõi đất xung quanh đều rất thanh tịnh. Các loại cây tạp lớn nhỏ trên đỉnh núi Già-da đều không xuất hiện, chỉ có các thứ cây báu, cây ý, cây hoa, cây quả, cây chiên-đàn, cây trầm hương lan tỏa khắp chốn ấy.

Vô lượng Thiên nữ ở giữa hư không tấu kỹ nhạc trời để cúng dường Thế Tôn. Những âm thanh này phát ra, tạo thành kệ tụng ca ngợi công đức của Phật:

*Thác sinh vườn rừng, đời kỳ vĩ
Thanh tịnh vô cấu không gì bằng
Nguyện lễ tướng hư không bình đẳng
Nên chúng con đến cõi nước này.
Nơi gốc cây thành đạo Đẳng giác
Phá trừ tất cả các oán ma
Nguyện lễ đáng oai thần tốt bậc
Nên chúng con đến thế giới này.
Chuyển pháp Luân vi diệu giữa chúng
Giảng pháp như huyễn, trắng trong nước
Nguyện lễ cây như ý vi diệu
Nên chúng con đến thế giới này.
Biết rõ thế gian như ảo mộng
Các loại sắc tượng tợ vòng lửa
Nguyện lễ phước tuệ tu bất động
Nên chúng con đến thế giới này.
Trong vô lượng kiếp tu song hạnh
Nhờ đại Bi, phước tuệ viên thành
Nguyện lễ mặt trăng tròn thanh tịnh
Nên chúng con đến thế giới này.
Vô lượng chúng trời, người, Bồ-tát
Cúi đầu lễ, cung kính cúng dường
Nguyện lễ đáng ánh sáng tuyệt vời
Nên chúng con đến thế giới này.
Nhiều kiếp khổ hạnh được pháp báu*

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

*Từ bi thí muôn loài chẳng tiếc
Nguyện lễ đáng tự lợi, lợi tha
Nên chúng con đến thế giới này.
Tâm tịnh vắng lặng ướp Từ bi
Chẳng nhiễm bụi cấu, như hoa sen
Nguyện lễ vô lượng công đức tu
Nên chúng con đến thế giới này.
Bản tánh vô vi, chẳng sinh diệt
Đạo lực thần thông hiện ba tướng
Nguyện lễ tự tại chẳng nghĩ bàn
Nên chúng con đến thế giới này.
Thân tướng trang nghiêm, đẹp phân minh
Đáng cứu hộ, thế gian quy ngưỡng
Nguyện lễ cây báu vô lượng cành
Chúng con xin cúng dường đầy đủ.*

Bài kệ ca ngợi công đức Phật phát ra chưa được bao lâu thì Trưởng lão Mục-liên từ chỗ ngồi đứng dậy, bày vai phải, gối phải chầm đất, chấp tay cung kính đánh lễ Phật, thưa:

–Kính bạch Thế Tôn! Tướng đoan nghiêm này do ai tạo ra? Từ xưa đến nay con chưa từng thấy nghe như vậy.

Phật đáp:

–Này Tôn giả Mục-kiền-liên, đi về phương Đông, cách đây hằng hà sa số thế giới, có thế giới tên là Phù dung hoa, trong cõi ấy có Phật tên là Phù Dung Nhân, gồm đủ mười tôn hiệu: Như Lai, Ứng Cúng, Chánh Biến Tri... Hiện giờ đang thuyết pháp yếu. Từ cõi Phật đó, Bồ-tát Hàng Phục Nhất Thiết Chương Ngại cùng vô lượng trăm ngàn ức na-do-tha chư Đại sĩ đi đến thế giới Sa-ha này nên hiện tướng đoan nghiêm như thế.

Phật vừa dứt lời thì Bồ-tát Hàng Phục Nhất Thiết Chương Ngại cùng trăm ngàn ức na-do-tha chư Bồ-tát dùng đại thần thông đã đến cõi Phật. Các vị cúi đầu kính lễ sát chân Đức Thế Tôn rồi đi nhiều ngàn vòng, đứng trước Đức Phật dùng kệ, đồng thanh tán thán:

*Xin quy mạng Thế Tôn
Đáng Đại dũng vang lừng
Đại trí, Đại Tiên tôn
Vượt qua mọi nguy hiểm!
Kính lễ đáng tối thượng
Soi sáng tất cả chỗ
Biết rõ tánh chúng sinh
Thương xót cứu độ khắp.
Cúi đầu lễ Pháp vương
Bất động như Tu-di
Như biển sâu không đáy
Hàng phục các ngoại đạo.
Kính lễ đáng chuyển pháp
Sư tử gầm trong chúng
Thể pháp tánh tự nhiên*

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

*Xưa nay không sinh diệt.
Nói chánh đạo đúng thời
Khiến đạt được chân như
Làm cho nhập Niết-bàn
Hoặc là được thọ ký.
Khéo đạt tánh ba tụ
Thấu suốt mọi thời, cơ
Hóa độ các chúng sinh
Bủa lưới pháp như y.
Dâm, nộ, si, các uế
Cùng vô lượng mê hoặc
Ngồi nơi cội Bồ-đề
Dùng lửa trí thiêu tận.
Tự độ mình, độ người
Mình cùng đời giải thoát
Mê muội chìm ba cõi
Chỉ có Phật vớt lên.
Vô minh che chúng sinh
Trong lao ngục ba cõi
Nay giác ngộ đèn pháp
Cùng nhau xin đánh lễ.
Chư Bồ-tát chúng con
Đều từ Phật hóa sinh
Rất thích nghe chánh pháp
Mong Thế Tôn giảng nói.*

Sau khi Bồ-tát Hàng Phục Nhất Thiết Chương Ngại cùng chư Đại Bồ-tát dùng kệ tán thán Đức Phật xong, Đức Thế Tôn thương mến, khen ngợi, mời tất cả Bồ-tát ngồi trên đài hoa sen.

Bấy giờ, Bồ-tát Hàng Phục Nhất Thiết Chương Ngại, từ tòa đứng dậy, bày vai hữu, quỳ gối phải trên đài hoa sen, chấp tay hướng về Đức Phật, thưa:

–Kính bạch Thế Tôn! Nay con có một vài điều muốn hỏi Như Lai Ứng Cúng Chánh Biến Tri. Cúi xin Thế Tôn thương xót giải đáp cho.

Phật bảo:

–Đại sĩ cứ hỏi, Như Lai, Thế Tôn thường lắng nghe những điều nghi vấn, Như Lai sẽ phân biệt giải đáp.

Được Phật cho phép hỏi, Bồ-tát Hàng Phục Nhất Thiết Chương Ngại liền thưa:

–Bạch Thế Tôn! Thế nào là Đại Bồ-tát đầy đủ Bồ thí ba-la-mật?

Thế nào là Đại Bồ-tát đầy đủ Trì giới ba-la-mật?

Thế nào là Đại Bồ-tát đầy đủ Nhẫn nhục ba-la-mật?

Thế nào là Đại Bồ-tát đầy đủ Tinh tấn ba-la-mật?

Thế nào là Đại Bồ-tát đầy đủ Thiên-na ba-la-mật?

Thế nào là Đại Bồ-tát đầy đủ Bát-nhã ba-la-mật?

Thế nào là Đại Bồ-tát đầy đủ Ưu-hòa Câu-xa-sa ba-la-mật?

Thế nào là Đại Bồ-tát đầy đủ Ba-ni-lao-na ba-la-mật?

Thế nào là Đại Bồ-tát đầy đủ Bà-la ba-la-mật?

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Thế nào là Đại Bồ-tát đầy đủ Xà-na ba-la-mật?
Kính bạch Thế Tôn! Thế nào là Đại Bồ-tát cùng với đất bình đẳng?
Thế nào là Bồ-tát cùng với nước bình đẳng?
Thế nào là Bồ-tát cùng với lửa bình đẳng?
Thế nào là Bồ-tát cùng với gió bình đẳng?
Thế nào là Bồ-tát cùng với hư không bình đẳng?
Kính bạch Thế Tôn! Thế nào là Bồ-tát như mặt trời, mặt trăng?
Thế nào là Bồ-tát như Sư tử vương?
Kính bạch Thế Tôn! Thế nào là Bồ-tát có khả năng giải điều phục?
Thế nào là Bồ-tát là tri thức của thế gian?
Thế nào là Bồ-tát dụ như hoa sen?
Thế nào là Bồ-tát phát tâm rộng lớn?
Thế nào là Bồ-tát được tâm thanh tịnh?
Thế nào là Bồ-tát tâm không nghi hoặc?
Thế nào là Bồ-tát ý như biển lớn?
Kính bạch Thế Tôn! Thế nào là Bồ-tát tâm hiểu rõ điều vi tế?
Thế nào là Bồ-tát biện tài hợp lý?
Thế nào là Bồ-tát biện tài rõ ràng?
Thế nào là Bồ-tát biện tài thanh tịnh?
Thế nào là Bồ-tát có thể tạo an vui tất cả chúng sinh?
Thế nào là Bồ-tát hội nhập hủy hoại ngôn ngữ?
Kính bạch Thế Tôn! Thế nào là Bồ-tát nói pháp lợi ích?
Thế nào là Bồ-tát luôn tùy thuận?
Thế nào là Bồ-tát thấu triệt pháp giới?
Thế nào là Bồ-tát hành nơi cảnh giới “không?”
Thế nào là Bồ-tát trụ vào vô tướng?
Thế nào là Bồ-tát xa lìa tất cả tâm nguyện?
Thế nào là Bồ-tát dùng Từ làm thân?
Thế nào là Bồ-tát dùng Bi làm thân?
Thế nào là Bồ-tát thường trụ nơi Hoan hỷ?
Thế nào là Bồ-tát an trụ trong Xả?
Thế nào là Bồ-tát hiện bày thân thông diệu dụng?
Thế nào là Bồ-tát vĩnh viễn lìa xa tám nạn?
Thế nào là Bồ-tát không quên mất tâm Bồ-đề?
Thế nào là Bồ-tát đạt được trí tức mạng?
Thế nào là Bồ-tát thân cận tri thức thiện?
Thế nào là Bồ-tát xa lìa tri thức ác?
Thế nào là Bồ-tát chứng đắc Pháp thân Như Lai?
Thế nào là Bồ-tát được thân Kim cang bất hoại?
Thế nào là làm Đại Cát-bạc chủ?
Thế nào là Bồ-tát làm đại Đạo sư?
Thế nào là Bồ-tát chỉ rõ đạo không điên đảo?
Thế nào là Bồ-tát thường nhớ nghĩ chân chánh?
Thế nào là Bồ-tát mặc y phấn tảo?
Thế nào là Bồ-tát thọ trì ba y?

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

- Thế nào là Bồ-tát hành động chẳng luồng cúi, vênh váo?
Thế nào là Bồ-tát khát thực như pháp?
Thế nào là Bồ-tát chỉ ăn một lần?
Thế nào là Bồ-tát không ăn uống nhiều lần?
Thế nào là Bồ-tát trụ nơi A-lan-nhã?
Thế nào là Bồ-tát nương tựa nơi gốc cây?
Thế nào là Bồ-tát quen ngồi nơi khoảng đất trống?
Thế nào là Bồ-tát trụ nơi rừng Thi-đà?
Thế nào là Bồ-tát ngồi yên không ngủ?
Thế nào là Bồ-tát tùy nghi trải đồ ngồi?
Thế nào là Bồ-tát thâu nhiếp tâm đúng pháp?
Thế nào là Bồ-tát dụng tâm cùng lý tương ưng?
Thế nào là Bồ-tát thọ trì Tu-đà-la kinh?
Thế nào là Bồ-tát thọ trì Tỳ-ni luật?
Thế nào là Bồ-tát đầy đủ oai nghi, hành động như pháp?
Thế nào là Bồ-tát tâm không keo kiệt, ganh ghét?
Thế nào là Bồ-tát sinh tâm bình đẳng đối với tất cả chúng sinh?
Thế nào là Bồ-tát ân cần cúng dường, cung kính chư Phật?
Thế nào là Bồ-tát đoạn trừ kiêu mạn?
Thế nào là Bồ-tát tâm hằng thanh tịnh?
Thế nào là Bồ-tát rõ biết về Thế đế?
Thế nào là Bồ-tát thông đạt về Đệ nhất nghĩa đế?
Thế nào là Bồ-tát thông suốt mười hai nhân duyên?
Thế nào là Bồ-tát biết rõ mọi sự ở thế gian?
Thế nào là Bồ-tát sinh ở cõi Phật thanh tịnh?
Thế nào là Bồ-tát chẳng thọ thai sinh ô nhiễm?
Thế nào là Bồ-tát xuất ly gia cư?
Thế nào là Bồ-tát thọ mạng thanh tịnh?
Thế nào là Bồ-tát tâm không mỗi mệ?
Thế nào là Bồ-tát thực hành đúng pháp Phật chế?
Thế nào là Bồ-tát dung mạo luôn vui vẻ, không hề chau mày?
Thế nào là Bồ-tát đầy đủ đa văn?
Thế nào là Bồ-tát giữ gìn chánh pháp?
Thế nào là Bồ-tát sinh ra làm Pháp vương tử?
Thế nào là Bồ-tát được Thích, Phạm, Hộ thế, chư Thiên nghênh tiếp?
Thế nào là Bồ-tát biết rõ căn tánh của chúng sinh?
Thế nào là Bồ-tát thành tựu đầy đủ cho chúng sinh?
Thế nào là Bồ-tát có khả năng nhận lãnh ngôi chánh vị?
Thế nào là Bồ-tát cùng an trú nơi an lạc?
Thế nào là Bồ-tát khéo hành cách nhiếp pháp?
Thế nào là Bồ-tát được thân tướng đoan nghiêm?
Thế nào là Bồ-tát là chỗ nương tựa?
Thế nào là Bồ-tát dụ như đại Dược thọ vương?
Thế nào là Bồ-tát tương ưng phước nghiệp?
Thế nào là Bồ-tát có khả năng biến hóa giỏi?

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Bạch Thế Tôn! Thế nào là Bồ-tát sớm thành tựu đạo quả Bồ-đề vô thượng?

M